

[J. V. Christensen.]

bekendt ogsaa saaledes, at hver eneste Øre uden Fradrag af noget som helst altid gaar til de Institutioner, der er samlet ind til.

Jeg kan, som sagt, anbefale Forslaget med den Begrundelse, at det i enhver Henseende vil bidrage til at gøre Kontrollen paa disse Omraader saa effektiv, som det er alle Parter tjenligst.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2, Ændringsforslaget til § 3, § 3, saaledes ændret, og §§ 4—7 samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende aandsvage.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1949).

Forhandlingen genoptoges.

Rytter: Da Ordføreren er forhindret i at være til Stede, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord paa Udvalgets Vegne. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, var det oprindelig Mening her i Tinget at lade Forslaget gaa igennem uden Udvalgsnedsættelse. Imidlertid gjorde den højtærede Socialminister ved anden Behandling opmærksom paa, at der var kommet en Skrivelse fra Retslægeraadet af 16. April 1934. Foranlediget ved denne Skrivelse blev der nedsat et Udvalg, som har overvejet Sagen, og Udvalget er kommet til det Resultat, at vi stadig væk mener, at Forslaget bør gennemføres. Under Henvi- sning til denne Skrivelse har vi dog ment det rigtig i Betænkningen, at udtale Ønske om — det vilde for Resten være en Selvfølge, selv om det ikke var blevet udtalt —, at det Materiale, der nu bliver tilgængeligt, stilles til Disposition for Sundhedsstyrelsen som øverste Autoritet paa Lægevidenskabens Omraade her i Landet. Endvidere er vi

gaaet ud fra, at det Nævn, som bliver nedsat, vil samarbejde med andre Institutioner, som giver sig af med lignende Spørgsmaal, derunder selvfølgelig ogsaa med Retslægeraadet.

Vi mener ved disse Udtalelser at have taget alt det Hensyn til denne Skrivelse, som Skrivelsen gør nødvendigt, og jeg kan derfor paa Udvalgets Vegne anbefale at stemme for Forslaget.

Nedergaard: Naar jeg har maattet indtage en Særstilling inden for Udvalget, skyldes det de Erfaringer, som jeg i min daglige Gerning har gjort gennem Samtaler med Forældre til Børn, der falder ind under denne Lov. Jeg har ogsaa nu i de sidste Dage spurgt Forældre: Hvad vilde I sige til, om jeres udskejende Børn blev steriliseret? Og saa har de gerne svaret: Det var noget af det værste, vi kunde tænke os. Her er jo Tale om Personer, der efter at være steriliseret skal leve frit ude blandt Befolkningen, ikke om Personer, der er anbragt paa Anstalter. Sterilisationen medfører ganske vist, at de ikke kan avle Børn, men ved Indgreb af den Art paavirkes ogsaa det paagældende Menneskes Pligtfølelse, Ansvarfølelse og Samvittighed, og det er vistnok ganske sikkert, at naar det bliver bekendt, at en Person er steriliseret, vil de moralsk svage Karakterer i vedkommendes Omgivelser ledes til et ubundent usædeligt Liv med den paagældende. I den korte Tid, der i hvert Tilfælde for mig har været til at blive nærmere bekendt med Følgerne af Sterilisation af dem, der er kommet ud, har jeg bl. a. faaet at vide, at naar en Person efter Sterilisation vendte tilbage til et Redningshjem, da var den paagældendes Tankegang og Tale og hele Færd af en saadan Art, at de saa at sige ikke kunde have vedkommende i Redningshjemmet. Jeg har ogsaa hørt, at naar saadanne Personer var kommet ud og Menighedsplejen skulde tage sig af de daarligst stillede, saa havde de erfaret, at de paagældende var til stor Fare for Ungdommen paa Stedet, og Retslægeraadets Skrivelse, som er blevet os forelagt, giver egentlig meget stærke Vidnesbyrd om det samme. Ganske vist er der nogle, der er gode Vidnesbyrd om, men det gaar vist gerne saaledes med den Slags Mænd og Kvinder, at har de været under